

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.154 van 9 mei 2000
in de zaak A. 88.480/IX-2148.**

In zake : 1. de Belgische Beroepsfederatie der
Smelters van Dierlijke Vetten,
2. de NV BAVECO,
3. de NV BAETEN & C°,
4. de BVBA VADA,
5. de BVBA BELGRAS,
6. de NV FRAXICOR,
die woonplaats kiezen bij
advocaat J. SCHAMP,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 268 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Consumentenzaken,
Volksgezondheid en Leefmilieu,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. DEPLA en M. STUBBE,
kantoor houdende te BRUGGE-SINT-KRUIS,
Karel van Manderstraat 123,
2. de minister van Financiën.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de Belgische Beroepsfederatie der Smelters van Dierlijke Vetten, de NV BAVECO, de NV BAETEN & C°, de BVBA VADA, de BVBA BELGRAS en de NV FRAXICOR op 15 december 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 28 september 1999 betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring (IVK);

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van hetzelfde besluit;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 14 maart 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 april 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter
J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
J. SCHAMP, die verschijnt voor de verzoekende partijen,
van advocaat R. DEPLA, die verschijnt voor de eerste
vertegenwoordiger van de verwerende partij, en van
inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de
tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de minister van Financiën
vraagt om buiten de zaak te worden gesteld omdat hij er
enkel bij betrokken is in zoverre wordt voorzien in de
inning van de keurrechten en de rechten ter financiering
van de algemene kosten van het IVK, in de invordering
van de rechten in geval van wanbetaling en in het geven
van inlichtingen en het verstrekken van gegevens die het
IVK nuttig acht voor de toepassing van het besluit,
welke bepalingen volgens hem niet specifiek worden
aangevochten;

Overwegende dat de minister van Financiën het hele bestreden koninklijk besluit van 28 september 1999 heeft voorgedragen en mede ondertekend, dat hij derhalve mede als auteur ervan moet worden beschouwd en dat, overigens, de verzoekende partijen de schorsing vragen van geheel dat besluit, met inbegrip van de bepalingen welke de minister van Financiën aanhaalt; dat op de vraag van de minister van Financiën om buiten de zaak te worden gesteld niet kan worden ingegaan;

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechts-handeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft de verzoekende partijen het volgende aanvoeren:

"51. De tenuitvoerlegging van het bestreden Besluit, waarbij de meeste verzoeksters jaarlijks een onredelijk hoog bedrag, dat kan oplopen tot meerdere miljoenen, aan heffingen moeten betalen, zal aan verzoeksters ernstige schade toebrengen.

Verzoeksters tonen met onderhavig voorbeeld uitgewerkt naar aanleiding van de concrete situatie van tweede verzoekster het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel aan. Onderhavig voorbeeld is naar analogie van toepassing op verzoeksters.

Immers de bijkomende heffingen zouden de rendabiliteit van de ondernemingen van verzoeksters onontkoombaar verder aantasten.

52. Indien men het bedrag van de heffingen op jaarbasis, 2.300.000 BEF, deelt door het aantal kilo's vet bestemd voor de menselijke consumptie, 4.794.456 kilogram, bedraagt de kost van de controle 0,51 BEF per kilogram afgewerkt product, hetzij 4,25 % van de totale verkoopprijs (stuk 16). Indien men het aandeel berekent van de rechten in de bruto-winstmarge per kilogram, die 4,7 BEF bedraagt, maakt

de heffing van 0,51 BEF per kilogram vet 10,85 % van deze brutowinstmarge uit.

Reeds in 1997 was de nettowinst van het bedrijf van verzoekster al zeer beperkt : zij bedroeg amper 594.534 BEF op jaarbasis. Deze winst was louter toe te schrijven aan onttrekkingen uit de belastingvrije reserves en aan de uitgestelde belastingen. De gewone bedrijfsuitoefening leverde een negatief resultaat op van 144.345 BEF (stuk 17).

Verzoeksters verwijzen ook naar het verzwarend element dat de dioxinecrisis in casu veroorzaakt. Nu de resultaten van verzoeksters naar aanleiding van de dioxinecrisis reeds substantieel negatiever zijn daar er minder binnenkomend materiaal werd bekomen naar aanleiding van het slachtverbod, brengen de IVK facturen de verzoeksters in een uiterst moeilijk financieel parket.

53. Het nadeel dat verzoeksters ten gevolge van het nieuwe heffingsstelsel ondervinden, is echter niet louter pecuniair van aard.

Reeds bij herhaling heeft uw Raad geoordeeld dat, wanneer het voortbestaan van een onderneming in het gedrang komt door de toepassing van een onregelmatige overheidsmaatregel, een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel bestaat dat de schorsing van de betrokken maatregel verantwoordt (R.v.St., nr. 39.428, 21 mei 1992; nr. 39.410, 18 mei 1992; nr. 39.158, 3 april 1992; nr. 38.506, 16 januari 1992; nr. 37.526, 12 augustus 1991; nr. 35.474, 27 juli 1990).

In casu is het gevaar reëel dat de bedrijven van verzoeksters niet langer met de buitenlandse producenten zullen kunnen concurreren, en dientengevolge hun deuren zullen moeten sluiten, zoals hierna overtuigend zal worden aangetoond.

54. Geconfronteerd met de nieuwe bedrijfslast die de heffingen meebrengen, staan verzoeksters voor een onmogelijke keuze : indien zij de heffingen niet doorrekenen aan hun klanten, blijft hen geen enkele marge meer over, wat onvermijdelijk op korte termijn tot het faillissement van de ondernemingen moet leiden of de sluiting van de verpakkingseenheid voor natuurlijk gesmolten dierlijke vetten wanneer het raffinaderijen betreft (verzoeksters 3 en 6).

Indien zij daarentegen de kosten van keuringen en controles doorrekenen aan de afnemers van het vet voor de menselijke consumptie, zullen deze zich ongetwijfeld wenden tot andere aanbieders op de markt, en met name tot buitenlandse producenten, die niet aan het nefaste en met de basisregelen binnen de Europese eenheidsmarkt strijdige heffingsregime onderworpen zijn.

Uit een overzicht van de tarieven uit andere landen (stuk 18) blijkt immers dat in Frankrijk helemaal geen controlerechten voor vleesproducten verschuldigd zijn. In Nederland wordt het keurrecht berekend op

basis van een tarief per kwartier aanwezigheid van de inspecteur, aan een uurloon van 73,27 gulden, hetzij omgerekend ongeveer 1.450 BEF.

Eenmaal het gesmolten is heeft het vet een hoge houdbaarheidsgraad, waardoor het probleemloos over middellange of zelfs zeer lange afstanden kan worden vervoerd. Een groot gedeelte van de productie van verzoeksters is trouwens bestemd voor de export.

Bedrijven uit buurlanden kunnen, wegens de veel lagere of onbestaande heffingen, aan de huidige afnemers van verzoeksters vet leveren aan prijzen die verzoeksters zelf volledig uit de markt zullen drijven.

55. Eens de afnemers van verzoeksters met andere, buitenlandse toeleveringsbedrijven gecontracteerd hebben, zal het voor verzoeksters uitermate moeilijk zijn om hun verloren marktaandeel weer te veroveren, indien alsnog een annulatie van het bestreden Besluit zou tussenkomen. De overheid kan het verlorengegane cliënteel en de verloren marktpositie niet terugbrengen.

Terecht heeft uw Raad dan ook geoordeeld dat het verlies van marktaandeel voor een commerciële onderneming een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt (R.v.St., nr. 40.734, 13 oktober 1992).

56. Verzoeksters stellen in de vetsmelterij ettelijke bedienden en arbeiders tewerk. Bovendien creëren de bedrijven van verzoeksters onrechtstreeks werk voor de transporteurs van de grondstoffen en de afgewerkte producten. Bij sluiting van de bedrijven of afdelingen zou deze werkgelegenheid definitief verloren gaan.

In het verleden heeft uw Raad geoordeeld dat niet alleen de schade die een onderneming, verzoekende partij, ten gevolge van een administratieve rechtshandeling zelf ondergaat, doch ook het nadeel in hoofde van haar werknemers moet in aanmerking worden genomen om het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel vast te stellen (R.v.St., nr. 45.970, 2 februari 1994).

57. De enkele vernietiging van het bestreden Besluit kan het nadeel niet opheffen dat verzoeksters en hun respectieve werknemers zouden lijden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan. Aan de voorwaarden voor schorsing is dan ook voldaan.";

Overwegende dat overeenkomstig artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State het verzoekschrift een uiteenzetting bevat van de feiten die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden

besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het verzoekschrift tot schorsing geen uiteenzetting bevat van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wat betreft de eerste, derde, vierde, vijfde en zesde verzoekende partij; dat wat de eerste verzoekende partij betreft, een beroepsvereniging, deze vaststelling absoluut is; dat wat de andere partijen betreft, het verzoekschrift enkel een uiteenzetting bevat over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de tweede verzoekende partij zou bedreigen, hetwelk dan bij analogie wordt toegepast op de andere verzoekende partijen; dat zulks echter niet kan volstaan omdat aldus niet aangetoond wordt of de overige verzoekende partijen doen blijken van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat wat de tweede verzoekende partij betreft het aangevoerde nadeel financieel is; dat zulk een nadeel in principe hersteld kan worden ten gevolge van een annulatiearrest; dat uitzonderlijk een financieel nadeel wel als moeilijk te herstellen kan worden geacht indien het zo ernstig is dat de leefbaarheid van de betrokken onderneming erdoor in het gedrang komt; dat dit laatste dan wel met de nodige concrete gegevens moet worden gestaafd; dat uit die gegevens bovendien moet kunnen blijken dat het aangevoerde nadeel voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de rechtshandeling zelf waarvan de schorsing gevraagd wordt;

Overwegende dat ter zake sprake is van "ernstige schade", "verlies van marktaandeel" en het feit dat de "rendabiliteit van de ondernemingen ... onontkoombaar verder aangetast" wordt; dat gewezen wordt op de reeds zeer beperkte winst over 1997 en naar de dioxinecrisis; dat echter geen cijfermatige duidelijke

en concrete gegevens worden aangevoerd waaruit volgt dat meer bepaald de tenuitvoerlegging van het thans bestreden besluit de tweede verzoekende partij voor quasi onoverkomelijke moeilijkheden zal doen staan; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat zulks volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen mei 2000, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.